Thư thứ nhất gởi cho người Cô-rinh

1 Phao-lô, theo ý Đức Chúa Trời, được gọi làm
sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, cùng Sốt-then,
anh em chúng ta,
2 gởi cho Hội thánh Đức Chúa Trời tại thành
Cô-rinh-tô, tức là cho những người đã được nên
thánh trong Đức Chúa Jêsus Christ, được gọi làm
thánh đồ, lại cho mọi người bất luận ở nơi nào,
cầu khẩn danh Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta,
là Chúa của những người ấy và của chúng ta:
3 nguyền xin anh em được ân điển và sự bình
an ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và
bởi Đức Chúa Jêsus Christ!
4 Tôi hằng vì anh em tạ ơn Đức Chúa Trời, bởi
cớ anh em đã được Đức Chúa Trời ban ơn trong
Đức Chúa Jêsus Christ;
5 vì chưng anh em đã được dư dật về mọi điều
ban cho, cả lời nói và sự hiểu biết,
6 như lời chứng về Đấng Christ đã được vững
bền ở giữa anh em.
7 Anh em đang trông đợi k” Đức Chúa Jêsus
Christ chúng ta hiện đến, cũng chẳng thiếu một
ơn nào.
8 Ngài sẽ khiến anh em được vững bền đến
cuối cùng, để khỏi bị quở trách trong ngày của
Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta.

9 Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài đã gọi anh
em được thông công với Con Ngài là Đức Chúa
Jêsus Christ, Chúa chúng ta.
10 Hỡi anh em, tôi nhân danh Đức Chúa Jêsus
Christ chúng ta, khuyên anh em thảy đều phải
đồng một tiếng nói với nhau, chớ phân rẽ nhau
ra, nhưng phải hiệp một ý một lòng cùng nhau.
11 Vì, hỡi anh em, bởi người nhà Cơ-lô-ê, tôi có
được tin rằng trong anh em có sự tranh cạnh.
12 Tôi có ý nói rằng trong anh em mỗi người
nói như vầy: Ta là môn đồ của Phao-lô; -ta là
của A-bô-lô, -ta là của Sê-pha, -ta là của Đấng
Christ.
13 Đấng Christ bị phân rẽ ra sao? Có phải Phao-
lô đã chịu đóng đinh trên cây thập tự thế cho anh
em, hay là anh em đã nhân danh Phao-lô mà chịu
phép báp tem sao?
14 Tôi tạ ơn Đức Chúa Trời, vì ngoài Cơ-rít-bu
và Gai-út, tôi chưa từng làm phép báp tem cho
ai trong anh em,
15 hầu cho chẳng ai nói rằng anh em đã nhân
danh tôi mà chịu phép báp tem.
16 Tôi cũng đã làm phép báp tem cho người nhà
Sê-pha-na; ngoài nhà đó, tôi chẳng biết mình đã
làm phép báp tem cho ai nữa.
17 Thật vậy, Đấng Christ đã sai tôi, chẳng phải
để làm phép báp-tem đâu, nhưng để rao giảng
Tin Lành, và chẳng dùng sự khôn khéo mà
giảng, kẻo thập tự giá của Đấng Christ ra vô ích.
18 Bởi vì lời giảng về thập tự giá, thì những
người hư mất cho là điên dại; song về phần

chúng ta, là kẻ được cứu chuộc, thì cho là quyền
phép của Đức Chúa Trời.
19 Cũng có lời chép rằng: Ta sẽ hủy phá sự
khôn ngoan của người khôn ngoan, Tiêu trừ sự
thạo biết của người thạo biết.
20 Người khôn ngoan ở đâu? Thầy thông giáo
ở đâu? Người biện luận đời nay ở đâu? Có phải
Đức Chúa Trời đã làm cho sự khôn ngoan của
thế gian ra dồ dại không?
21 Vì, tại thế gian cậy sự khôn ngoan mình,
chẳng nhờ sự khôn ngoan Đức Chúa Trời mà
nhận biết Đức Chúa Trời, nên Ngài đành lòng
dùng sự giảng dồ dại của chúng ta mà cứu rỗi
những người tin cậy.
22 Vả, đương khi người Giu-đa đòi phép lạ,
người Gờ-réc tìm sự khôn ngoan,
23 thì chúng ta giảng Đấng Christ bị đóng đinh
trên cây thập tự, là sự người Giu-đa lấy làm
gương xấu, dân ngoại cho là dồ dại;
24 song le, về những người được gọi, bất luận
người Giu-đa hay người Gờ-réc, thì Đấng Christ
là quyền phép của Đức Chúa Trời và sự khôn
ngoan của Đức Chúa Trời.
25 Bởi vì sự dồ dại của Đức Chúa Trời là khôn
sáng hơn người ta, và sự yếu đuối của Đức Chúa
Trời là mạnh hơn người ta.
26 Hỡi anh em, hãy suy xét rằng ở giữa anh em
là kẻ đã được gọi, không có nhiều người khôn
ngoan theo xác thịt, chẳng nhiều kẻ quyền thế,
chẳng nhiều kẻ sang trọng.
27 Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn những sự dại

ở thế gian để làm hổ thẹn những kẻ khôn; Đức
Chúa Trời đã chọn những sự yếu ở thế gian để
làm hổ thẹn những sự mạnh;
28 Đức Chúa Trời đã chọn những sự hèn hạ và
khinh bỉ ở thế gian, cùng những sự không có,
hầu cho làm những sự có ra không có,
29 để chẳng ai khoe mình trước mặt Đức Chúa
Trời.
30 Vả, ấy là nhờ Ngài mà anh em ở trong Đức
Chúa Jêsus Christ, là Đấng mà Đức Chúa Trời đã
làm nên sự khôn ngoan, sự công bình, sự nên
thánh, và sự cứu chuộc cho chúng ta;
31 hầu cho, như có lời chép rằng: Ai khoe
mình, hãy khoe mình trong Chúa.

2

1 Hỡi anh em, về phần tôi, khi tôi đến cùng
anh em, chẳng dùng lời cao xa hay là khôn sáng
mà rao giảng cho anh em biết chứng cớ của Đức
Chúa Trời.
2 Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em,
tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jêsus
Christ, và Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh
trên cây thập tự.
3 Chính tôi đã ở giữa anh em, bộ yếu đuối, sợ
hãi, run rẩy lắm.
4 Lời nói và sự giảng của tôi chẳng phải bằng
bài diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan,
nhưng tại sự tỏ ra Thánh Linh và quyền phép;
5 hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự
khôn ngoan loài người, bèn là trên quyền phép
Đức Chúa Trời.

6 Dầu vậy, chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho
những kẻ trọn vẹn, song chẳng phải sự khôn
ngoan thuộc về đời nầy, cũng không phải của
các người cai quản đời nầy, là kẻ sẽ bị hư mất.
7 Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa
Trời, là sự mầu nhiệm kín giấu, mà từ trước các
đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển
chúng ta.
8 Trong những người cai quản đời nầy chẳng
ai từng biết sự đó; bởi chưng, nếu đã biết thì họ
chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập
tự đâu.
9 Song le, như có chép rằng: Aáy là sự mắt
chưa thấy, tai chưa nghe, Và lòng người chưa
nghĩ đến, Nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều
ấy cho những người yêu mến Ngài.
10 Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để
bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh
Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức
Chúa Trời nữa.
11 Vả, nếu không phải là thần linh trong lòng
người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một
lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức
Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa
Trời.
12 Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy
thần thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ
Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những
ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời;
13 chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà
sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song
cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy,

dùng tiếng thiêng liêng để giải bày sự thiêng
liêng.
14 Vả, người có tánh xác thịt không nhận được
những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa
Trời; bởi chưng người đó coi sự ấy như là sự dồ
dại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét
cách thiêng liêng.
15 Nhưng người có tánh thiêng liêng xử đoán
mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán.
16 Vì ai đã biết ý Chúa, đặng dạy dỗ Ngài?
Nhưng phần chúng ta, thì có ý của Đấng Christ.

3

1 Hỡi anh em, về phần tôi, tôi chẳng có thể nói
với anh em như với người thiêng liêng, nhưng
như với người xác thịt, như với các con đỏ trong
Đấng Christ vậy.
2 Tôi lấy sữa nuôi anh em, chớ chẳng lấy đồ
ăn cứng, vì anh em không chịu nổi; đến bây giờ
cũng chưa chịu được, vì anh em hãy còn thuộc
về xác thịt.
3 Thật, bởi trong anh em có sự ghen ghét và
tranh cạnh, anh em há chẳng phải là tánh xác
thịt ăn ở như người thế gian sao?
4 Có người thì nói: Ta là môn đồ của Phao-lô;
kẻ thì rằng: Ta là của A-bô-lô, vậy anh em há
chẳng phải là người cũng như kẻ khác sao?
5 Thế thì, A-bô-lô là ai, và Phao-lô là ai? Aáy là
kẻ tôi tớ, mà bởi kẻ đó anh em đã tin cậy, y theo
Chúa đã ban cho mọi người.

6 Tôi đã trồng, A-bô-lô đã tưới, nhưng Đức
Chúa Trời đã làm cho lớn lên.
7 Vậy, người trồng kẻ tưới, đều không ra gì,
song Đức Chúa Trời là Đấng làm cho lớn lên.
8 Người trồng, kẻ tưới, đều bằng nhau; ai nấy
sẽ nhận phần thưởng tùy theo việc mình đã làm.
9 Vả, chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức
Chúa Trời; anh em là ruộng của Đức Chúa Trời
cày, nhà của Đức Chúa Trời xây.
10 Theo ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi, tôi đã
lập nền như một tay thợ khéo, mà có kẻ khác cất
lên trên; nhưng ai nấy phải cẩn thận về sự mình
xây trên nền đó.
11 Vì, chẳng ai có thể lập một nền khác ngoài
nền đã lập, là Đức Chúa Jêsus Christ.
12 Nếu có kẻ lấy vàng, bạc, bửu thạch, gỗ, cỏ
khô, rơm rạ mà xây trên nền ấy,
13 thì công việc của mỗi người sẽ bày tỏ ra.
Ngày đến sẽ tỏ tường công việc đó; nó sẽ trình
ra trong lửa, và công việc của mỗi người đáng
giá nào, lửa sẽ chỉ ra.
14 Ví bằng công việc của ai xây trên nền được
còn lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần thưởng mình.
15 Nếu công việc họ bị thiêu hủy, thì mất phần
thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu,
song dường như qua lửa vậy.
16 Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của
Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở
trong anh em sao?
17 Ví có ai phá hủy đền thờ của Đức Chúa Trời,
thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của

Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền
thờ.
18 Chớ ai tự dối mình: nếu có ai trong vòng anh
em tưởng mình khôn ngoan theo cách đời nầy,
hãy trở nên dại dột, để được nên khôn ngoan;
19 vì sự khôn ngoan đời nầy trước mặt Đức
Chúa Trời là sự dại dột. Như có chép rằng: Aáy
là Chúa bắt những kẻ khôn ngoan trong mưu kế
họ.
20 Lại rằng: Chúa thông biết ý tưởng của người
khôn ngoan; Ngài biết ý tưởng họ đều là vô ích.
21 Vậy, chớ ai khoe mình về loài người, vì mọi
sự đều thuộc về anh em:
22 hoặc Phao-lô, hoặc A-bô-lô, hoặc Sê-pha,
hoặc thế gian, hoặc sự sống, hoặc sự chết, hoặc
những sự bây giờ, hoặc những sự hầu đến. Hết
thảy mọi sự đều thuộc về anh em,
23 anh em thuộc về Đấng Christ, Đấng Christ
thuộc về Đức Chúa Trời.

4

1 Vậy, ai nấy hãy coi chúng tôi như đầy tớ của
Đấng Christ, và kẻ quản trị những sự mầu nhiệm
của Đức Chúa Trời.
2 Vả lại, cái điều người ta trông mong nơi người
quản trị là phải trung thành.
3 Về phần tôi, hoặc bị anh em xử đoán, hoặc
bị tòa án nào của loài người xử đoán, tôi cũng
chẳng lấy làm quan hệ gì. Chính tôi chẳng tự xử
đoán mình nữa;

4 vì tôi chẳng thấy mình có điều gì đáng tội,
nhưng tôi cũng không nhờ sự đó mà được xưng
là công bình: Đấng xử đoán tôi, ấy là Chúa.
5 Vậy, chớ xét đoán sớm quá, hãy đợi Chúa
đến; chính Chúa sẽ tỏ những sự giấu trong nơi
tối ra nơi sáng, và bày ra những sự toan định
trong lòng người; bấy giờ, ai nấy sẽ bởi Đức Chúa
Trời mà lãnh sự khen ngợi mình đáng lãnh.
6 Hỡi anh em, ấy là vì cớ anh em, tôi đã dùng
những lẽ thật nầy chỉ về chính mình tôi và A-
bô-lô, hầu cho anh em học đòi hai chúng tôi,
chớ vượt qua lời đã chép, và chớ sanh lòng kiêu
ngạo, theo phe người nầy nghịch cùng kẻ khác.
7 Bởi vì, ai phân biệt ngươi với người khác?
Ngươi há có điều chi mà chẳng đã nhận lãnh
sao? Nếu ngươi đã nhận lãnh, thì sao còn khoe
mình như chẳng từng nhận lãnh?
8 Anh em được no đủ, được giàu có rồi, chẳng
nhờ chúng tôi, anh em đã khởi sự cai trị; thật
mong cho anh em được cai trị, hầu cho chúng
tôi cũng cai trị với anh em!
9 Vì chưng Đức Chúa Trời dường đã phơi
chúng tôi là các sứ đồ ra, giống như kẻ sau rốt
mọi người, giống như tù phải tội chết, làm trò
cho thế gian, thiên sứ, loài người cùng xem vậy.
10 Chúng tôi là kẻ ngu dại vì cớ Đấng Christ,
nhưng anh em được khôn ngoan trong Đấng
Christ; chúng tôi yếu đuối, anh em mạnh mẽ;
anh em quí trọng, chúng tôi khinh hèn.
11 Cho đến bây giờ, chúng tôi vẫn chịu đói
khát, trần mình, bị người ta vả trên mặt, lưu

lạc rày đây mai đó.
12 Chúng tôi dùng chính tay mình làm việc khó
nhọc; khi bị rủa sả, chúng tôi chúc phước; khi
bị bắt bớ, chúng tôi nhịn nhục;
13 khi bị vu oan, chúng tôi khuyên dỗ; chúng
tôi giống như rác rến của thế gian, cặn bã của
loài người, cho đến ngày nay.
14 Tôi viết những điều nầy, chẳng phải để làm
cho anh em hổ ngươi đâu; nhưng để khuyên bảo
anh em, cũng như con cái yêu dấu của tôi vậy.
15 Bởi chưng, dẫu anh em có một vạn thầy giáo
trong Đấng Christ, nhưng chẳng có nhiều cha; vì
tôi đã dùng Tin Lành mà sanh anh em ra trong
Đức Chúa Jêsus Christ.
16 Vậy, tôi lấy điều đó khuyên anh em: hãy bắt
chước tôi.
17 Vì cớ đó, tôi đã sai Ti-mô-thê, là con yêu
dấu của tôi, cùng là trung thành trong Chúa, đến
cùng anh em; người sẽ nhắc lại cho anh em biết
đường lối tôi trong Đấng Christ, và tôi dạy dỗ
cách nào trong các Hội thánh khắp các nơi.
18 Có mấy kẻ lên mình kiêu ngạo, ngờ tôi chẳng
còn đến cùng anh em nữa.
19 Nhưng nếu Chúa khứng cho, thì chẳng bao
lâu tôi sẽ tới cùng anh em, và xét cho biết, chẳng
phải xét lời nói của những kẻ kiêu ngạo đó, bèn
là năng lực họ thể nào.
20 Vì nước Đức Chúa Trời chẳng ở tại lời nói,
mà ở tại năng lực.
21 Anh em muốn điều gì hơn: muốn tôi cầm roi
mà đến cùng anh em, hay là lấy tình yêu thương

và ý nhu mì?

5

1 Có tin đồn ra khắp nơi rằng trong anh em
có sự dâm loạn, dâm loạn đến thế, dẫu người
ngoại đạo cũng chẳng có giống như vậy: là đến
nỗi trong anh em có kẻ lấy vợ của cha mình.
2 Anh em còn lên mình kiêu ngạo! Anh em
chẳng từng buồn rầu, hầu cho kẻ phạm tội đó bị
trừ bỏ khỏi vòng anh em thì hơn!
3 Về phần tôi, thân dầu xa cách mà lòng ở tại
đó, (vì anh em và lòng tôi được hội hiệp với
quyền phép của Đức Chúa Jêsus, là Chúa chúng
ta),
4 nên tôi đã dường như có mặt ở đó, nhân danh
Đức Chúa Jêsus là Chúa chúng ta, tuyên án kẻ
phạm tội đó
5 rằng, một người như thế phải phó cho quỉ Sa
tan, để hủy hoại phần xác thịt, hầu cho linh hồn
được cứu trong ngày Đức Chúa Jêsus.
6 Thật anh em chẳng có cớ mà khoe mình đâu!
Anh em há chẳng biết rằng một chút men làm
cho cả đống bột dậy lên sao?
7 Hãy làm cho mình sạch men cũ đi, hầu cho
anh em trở nên bột nhồi mới không men, như
anh em là bánh không men vậy. Vì Đấng Christ
là con sinh lễ Vượt Qua của chúng ta, đã bị giết
rồi.
8 Vậy thì, chúng ta hãy giữ lễ, chớ dùng men
cũ, chớ dùng men gian ác độc dữ, nhưng dùng
bánh không men của sự thật thà và của lẽ thật.

9 Trong thơ tôi viết cho anh em, có dặn đừng
làm bạn với kẻ gian dâm,
10 đó tôi chẳng có ý nói chung về kẻ gian dâm
đời nầy, hay là kẻ tham lam, kẻ chắt bóp, kẻ thờ
hình tượng, vì nếu vậy thì anh em phải lìa khỏi
thế gian.
11 Nhưng tôi viết khuyên anh em đừng làm
bạn với kẻ nào tự xưng là anh em, mà là gian
dâm, hoặc tham lam, hoặc thờ hình tượng, hoặc
chưởi rủa, hoặc say sưa, hoặc chắt bóp, cũng
không nên ăn chung với người thể ấy.
12 Vì chưng có phải tôi nên đoán xét kẻ ở ngoài
sao? Há chẳng phải anh em nên đoán xét những
người ở trong sao?
13 Còn như kẻ ở ngoài, thì Đức Chúa Trời sẽ
đoán xét họ. Hãy trừ bỏ kẻ gian ác khỏi anh em.

6

1 Khi trong anh em ai có sự nghịch cùng người
khác, sao dám để cho kẻ không công bình đoán
xét hơn là cho các thánh đồ?
2 Anh em há chẳng biết các thánh đồ sẽ xét
đoán thế gian sao? Ví bằng thế gian sẽ bị anh
em xét đoán, thì anh em há chẳng đáng xét đoán
việc nhỏ mọn hơn sao?
3 Anh em chẳng biết chúng ta sẽ xét đoán các
thiên sứ sao? Huống chi việc đời nầy!
4 Vậy khi anh em có sự nghịch cùng nhau về
việc đời nầy, sao lấy những kẻ không kể ra chi
trong Hội thánh làm người xét đoán!

5 Tôi nói thế làm cho anh em hổ thẹn. Aáy vậy,
trong vòng anh em chẳng có một kẻ khôn ngoan
nào phân xử được giữa anh em mình hay sao?
6 Nhưng anh em kiện anh em, lại đem đến
trước mặt kẻ chẳng tin!
7 Thật vậy, anh em có sự kiện cáo nhau, là phải
tội rồi. Sao chẳng chịu sự trái lẽ là hơn? Sao
chẳng đành sự gian lận là hơn!
8 Nhưng chính anh em làm ra sự trái lẽ, chính
anh em gian lận, lại làm thể ấy cho người anh
em nữa!
9 Anh em há chẳng biết những kẻ không công
bình chẳng bao giờ hưởng được nước Đức Chúa
Trời sao?
10 Chớ tự dối mình: phàm những kẻ tà dâm,
kẻ thờ hình tượng, kẻ ngoại tình, kẻ làm giáng
yểu điệu, kẻ đắm nam sắc, kẻ trộm cướp, kẻ hà
tiện, kẻ say sưa, kẻ chưởi rủa, kẻ chắt bóp, đều
chẳng hưởng được nước Đức Chúa Trời đâu.
11 Trước kia anh em ít nữa cũng có một đôi
người như thế; nhưng nhân danh Đức Chúa
Jêsus Christ, và nhờ Thánh Linh của Đức Chúa
Trời chúng ta, thì anh em được rửa sạch, được
nên thánh, được xưng công bình rồi.
12 Mọi sự tôi có phép làm, nhưng chẳng phải
mọi sự đều có ích; mọi sự tôi có phép làm,
nhưng chẳng để sự gì bắt phục được tôi.
13 Đồ ăn vì bụng, bụng vì đồ ăn, Đức Chúa Trời
sẽ hủy hoại cái nọ và cái kia. Nhưng thân thể
chẳng phải vì sự dâm dục đâu, bèn là vì Chúa,
và Chúa vì thân thể;

14 và Đức Chúa Trời là Đấng đã khiến Chúa
sống lại, cũng sẽ lấy quyền phép mình khiến
chúng ta sống lại nữa.
15 Anh em há chẳng biết thân thể mình là chi
thể của Đấng Christ sao? Vậy thì mình có nên
lấy chi thể của Đấng Christ mà làm thành chi
thể của điếm đĩ chăng? Đức Chúa Trời nào nỡ
vậy!
16 Anh em há chẳng biết người nào kết hiệp
với điếm đĩ, thì trở nên một xác với nó sao? Vì
có chép rằng: Hai người sẽ đồng nên một thịt.
17 Còn ai kết hiệp với Chúa thì trở nên một tánh
thiêng liêng cùng Ngài.
18 Hãy tránh sự dâm dục. Mặc dầu người ta
phạm tội gì, tội ấy còn là ngoài thân thể; nhưng
kẻ buông mình vào sự dâm dục, thì phạm đến
chính thân thể mình.
19 Anh em há chẳng biết rằng thân thể mình là
đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh
em, là Đấng mà anh em đã nhận bởi Đức Chúa
Trời, và anh em chẳng phải thuộc về chính mình
sao?
20 Vì chưng anh em đã được chuộc bằng giá
cao rồi. Vậy, hãy lấy thân thể mình làm sáng
danh Đức Chúa Trời.

7

1 Luận đến các điều hỏi trong thơ anh em, tôi
tưởng rằng đờn ông không đụng đến đờn bà là
hay hơn.

2 Song, cho được tránh khỏi mọi sự dâm dục,
thì mỗi người đờn ông phải có vợ, mỗi người đờn
bà phải có chồng.
3 Chồng phải làm hết bổn phận đối với vợ, và
vợ đối với chồng cũng vậy.
4 Vợ không có quyền tự chủ về thân mình, bèn
là chồng; chồng cũng vậy, không có quyền tự
chủ về thân mình bèn là vợ.
5 Đừng từ chối nhau, trừ ra khi hai bên ưng
thuận tạm thời, để chuyên việc cầu nguyện; rồi
trở lại hiệp cùng nhau, kẻo quỉ Sa-tan thừa khi
anh em không thìn mình mà cám dỗ chăng.
6 Aáy đó là sự tôi thuận cho phép, chớ chẳng
phải sự tôi truyền biểu.
7 Tôi muốn mọi người đều được giống như tôi;
song mỗi người đã được ban riêng cho mình bởi
Đức Chúa Trời, người nầy thể nầy, kẻ kia thể
khác.
8 Vậy, tôi nói với những kẻ chưa cưới gả, và kẻ
góa bụa rằng ở được như tôi thì hơn.
9 Song nếu họ chẳng thìn mình được, thì hãy
cưới gả; vì thà cưới gả còn hơn để cho lửa tình
un đốt.
10 Về những kẻ đã cưới gả rồi, thì tôi, nhưng
chẳng phải tôi, bèn là Chúa, truyền rằng vợ
không nên lìa bỏ chồng,
11 (ví bằng đã phân rẽ nhau, thì nên ở vậy đừng
lấy chồng khác; hay là phải lại hòa thuận với
chồng mình), còn chồng cũng không nên để vợ.
12 Đến như những kẻ khác, chẳng phải Chúa,
song là chính tôi bảo họ rằng: Nếu người anh em

nào có vợ ngoại đạo bằng lòng ở đời với mình,
thì không nên để bỏ.
13 Lại nếu một người đờn bà có chồng ngoại
đạo bằng lòng ở đời với mình, thì vợ cũng không
nên lìa chồng.
14 Bởi vì, chồng không tin Chúa, nhân vợ mình
được nên thánh, vợ không tin Chúa, nhân chồng
mình tin Chúa được nên thánh; bằng chẳng vậy,
con cái anh em nên chẳng sạch, song nay đều là
thánh.
15 Nếu kẻ không tin Chúa muốn phân rẽ, thì
cho phân rẽ: trong cơn đó, người anh em hay là
người chị em chẳng phải cầm buộc gì. Đức Chúa
Trời đã gọi anh em ăn ở trong sự bình an.
16 Hỡi kẻ làm vợ kia, biết đâu ngươi sẽ cứu
được chồng mình? Hỡi kẻ làm chồng kia, biết
đâu ngươi sẽ cứu được vợ mình?
17 Rốt lại, ai nấy phải ăn ở theo ơn Chúa đã
ban cho mình, và theo như Đức Chúa Trời đã
gọi. Aáy đó là điều tôi dạy trong hết thảy các
Hội thánh.
18 Có người nào đã chịu phép cắt bì rồi được
gọi chăng? nên cứ giữ cắt bì vậy. Có người nào
chưa chịu phép cắt bì mà được gọi chăng? thì
chớ chịu phép cắt bì.
19 Chịu cắt bì chẳng hề gì, không chịu cắt bì
cũng chẳng hề gì; sự quan hệ là giữ các điều răn
của Đức Chúa Trời.
20 Ai nấy khi được gọi ở đấng bậc nào, thì phải
cứ ở theo đấng bậc ấy.
21 Ngươi đương làm tôi mọi mà được gọi

chăng? Chớ lấy làm lo; song nếu ngươi có thể
được tự do, thì hãy nhân dịp đó là hơn.
22 Vì kẻ tôi mọi được Chúa gọi, ấy là kẻ Chúa
đã buông tha; cũng một lẽ ấy, ai đương tự do mà
được gọi, thì làm tôi mọi của Đấng Christ.
23 Anh em đã được chuộc bằng giá cao, chớ trở
nên tôi mọi của người ta làm chi.
24 Hỡi anh em, ai nấy khi được gọi ở đấng bậc
nào, thì phải cứ ở theo đấng bậc ấy trước mặt
Đức Chúa Trời.
25 Về những kẻ đồng thân, tôi chẳng có lời
Chúa truyền; song nhờ ơn thương xót của Chúa,
tôi được làm người đáng tin, nên tôi ban lời
khuyên bảo.
26 Vậy tôi tưởng vì cớ tai vạ hầu đến, một người
nam cứ ở vậy là nên.
27 Có phải ngươi đã bị vấn vương với vợ
chăng? Chớ tìm cách mà lìa mình ra. Có phải
ngươi chưa bị vấn vương với vợ chăng? Đừng
kiếm vợ.
28 Nhưng nếu ngươi lấy vợ, thì chẳng phạm
tội gì; và nếu người nữ đồng trinh lấy chồng, thì
cũng chẳng phạm tội gì. Song những người cưới
gả sẽ có sự khó khăn về xác thịt, và tôi muốn cho
anh em khỏi sự đó.
29 Hỡi anh em, vậy thì tôi bảo nầy: thì giờ ngắn
ngủi. Từ nay về sau, kẻ có vợ hãy nên như kẻ
không có;
30 kẻ đương khóc, nên như kẻ không khóc;
kẻ đương vui, nên như kẻ chẳng vui; kẻ đương
mua, nên như kẻ chẳng được của gì;

31 và kẻ dùng của thế gian, nên như kẻ chẳng
dùng vậy; vì hình trạng thế gian nầy qua đi.
32 Vả, tôi muốn anh em được thong thả chẳng
phải lo lắng gì. Ai không cưới vợ thì chăm lo
việc Chúa, tìm phương cho Chúa đẹp lòng.
33 Song ai cưới vợ rồi thì chăm lo việc đời nầy,
tìm cách cho vợ mình thỏa dạ.
34 Người nữ có chồng và đồng trinh cũng khác
nhau như vậy: ai không chồng thì chăm lo việc
Chúa, đặng cho thân thể và tinh thần đều được
thánh; nhưng ai có chồng thì chăm lo các việc
đời nầy, tìm cách cho đẹp lòng chồng mình.
35 Tôi nói điều đó vì sự ích lợi cho anh em, chớ
chẳng phải để gài bẫy, song để dắt anh em theo
lẽ phải, hầu cho không phân tâm mà hầu việc
Chúa.
36 Nếu có ai tưởng chẳng nên cho con gái đồng
trinh mình lỡ thì, và phải gả đi, thì người đó có
thể tùy ý mình mà làm, không phạm tội gì; trong
cơn đó, người con gái nên lấy chồng.
37 Song có ai được tự chủ về việc mình làm,
không bị sự gì bắt buộc, mà trong lòng đã quyết
định cách vững vàng giữ con gái mình đồng
trinh, thì nấy làm phải lẽ mà cứ theo như mình
đã quyết chí.
38 Thế thì kẻ gả con gái mình làm phải lẽ; song
kẻ không gả, còn làm phải lẽ hơn nữa.
39 Chồng còn sống bao lâu, thì vợ phải buộc
chặt với chồng bấy lâu; nếu chồng chết, vợ được
tự do, muốn lấy ai tùy ý, miễn là theo ý Chúa.
40 Nhưng, theo ý tôi, nếu cứ ở vậy, thì có phước

hơn. Vả, tôi tưởng tôi cũng có Thánh Linh của
Đức Chúa Trời.

8

1 Luận đến của cúng các thần tượng thì chúng
ta biết mình đều có sự hay biết cả. -Song sự
hay biết sanh kiêu căng, còn sự yêu thương làm
gương tốt.
2 Nếu có ai tưởng mình biết điều gì, thật người
ấy chưa biết như mình nên biết.
3 Nhưng nếu có một người yêu mến Đức Chúa
Trời, thì Đức Chúa Trời biết người đó. -
4 Vậy, về sự ăn của cúng tế các thần tượng,
chúng ta biết thần tượng trong thế gian thật là
hư không, chỉ có một Đức Chúa Trời, chớ không
có thần nào khác.
5 Thật người ta xưng có các thần khác, hoặc ở
trên trời, hoặc ở dưới đất, (bởi đó họ thờ nhiều
thần nhiều chúa),
6 về phần chúng ta, chỉ có một Đức Chúa Trời
mà thôi, là Đức Chúa Cha, muôn vật bởi Ngài mà
ra, và chúng ta hướng về Ngài; lại chỉ có một
Chúa mà thôi, là Đức Chúa Jêsus Christ, muôn
vật đều nhờ Ngài mà có, và chúng ta cũng vậy.
7 Nhưng chẳng phải mọi người đều có sự hay
biết đó. Một đôi người vì nghĩ thường có thần
tượng, nên khi ăn của cúng tế đó cho là của cúng
tế thần tượng; thì lương tâm yếu đuối của họ bởi
đó ra ô uế.
8 Vả, ấy chẳng phải là đồ ăn làm cho chúng ta
được đẹp lòng Đức Chúa Trời; nếu chúng ta ăn,

chẳng được ích gì, bằng không ăn, cũng chẳng
tổn gì.
9 Nhưng hãy giữ lấy, kẻo sự tự do mình làm
dịp cho kẻ yếu đuối vấp phạm.
10 Bởi vì, nếu có kẻ lương tâm yếu đuối thấy
ngươi là người có sự hay biết ngồi ăn trong miếu
tà thần, thì há chẳng cũng bắt chước mà ăn của
cúng tế sao?
11 Thế thì ngươi lấy sự hay biết mình mà làm
hư mất kẻ yếu đuối, là người anh em mà Đấng
Christ đã chết thế cho!
12 Khi nào mình phạm tội cùng anh em như
vậy, làm cho lương tâm yếu đuối của họ bị
thương, thì là phạm tội cùng Đấng Christ.
13 Cho nên, nếu đồ ăn xui anh em tôi vấp
phạm, thì tôi sẽ chẳng hề ăn thịt, hầu cho khỏi
làm dịp vấp phạm cho anh em tôi.

9

1 Tôi chẳng được tự do sao? Tôi chẳng phải
là sứ đồ sao? Tôi há chẳng từng thấy Đức Chúa
Jêsus là Chúa chúng ta sao? Anh em há chẳng
phải là công việc tôi trong Chúa sao?
2 Nếu tôi không phải là sứ đồ cho kẻ khác, ít
nữa cũng là sứ đồ cho anh em; vì chính anh em
là ấn tín của chức sứ đồ tôi trong Chúa.
3 Aáy là lẽ binh vực của tôi đối với kẻ kiện cáo
mình.
4 Chúng tôi há không có phép ăn uống sao?
5 Há không có phép dắt một người chị em làm
vợ đi khắp nơi với chúng tôi như các sứ đồ khác

cùng các anh em Chúa và Sê-pha đã làm, hay
sao?
6 Hay là chỉ một tôi với Ba-na-ba không có phép
được khỏi làm việc?
7 Vậy thì có ai ăn lương nhà mà đi đánh giặc?
Có ai trồng vườn nho mà không ăn trái? Hay
là có ai chăn bầy vật mà không dùng sữa nó để
nuôi mình?
8 Tôi nói vậy, nào phải chỉ theo thói người ta
quen nói đâu? Luật pháp há chẳng nói như vậy
sao?
9 Vì chưng có chép trong luật pháp Môi-se
rằng: Ngươi chớ khớp miệng con bò đang đạp
lúa. Há phải Đức Chúa Trời lo cho bò sao?
10 Quả thật Ngài nói câu đó về chúng ta phải
không? Phải, ấy là về chúng ta mà có chép rằng
ai cày ruộng phải trông mà cày, ai đạp lúa phải
trông cậy mình sẽ có phần mà đạp lúa.
11 Nếu chúng tôi đã gieo của thiêng liêng cho
anh em, mà muốn thâu lại của vật chất của anh
em, thì nào có phải một việc quá lẽ đâu?
12 Người khác còn có quyền ấy trên anh em,
huống chi là chúng tôi? Dầu vậy, chúng tôi
chẳng từng dùng quyền ấy; nhưng chúng tôi
chịu mọi sự, hầu cho khỏi làm ngăn trở Tin Lành
của Đấng Christ chút nào.
13 Anh em há chẳng biết rằng ai hầu việc
thánh thì ăn của dâng trong đền thờ, còn ai hầu
việc nơi bàn thờ thì có phần nơi bàn thờ sao?
14 Cũng vậy, Chúa có truyền rằng ai rao giảng
Tin Lành thì được nuôi mình bởi Tin Lành.
15 Phần tôi thì chẳng từng dùng quyền ấy chút

nào, và viết thơ nầy chẳng phải để đòi quyền ấy
lại; vì tôi đành thà chết còn hơn là chịu ai cất lấy
cớ khoe mình nầy đi.
16 Ví bằng tôi rao truyền Tin Lành, tôi chẳng
có cớ gì khoe mình, vì có lẽ cần buộc tôi; còn
không rao truyền Tin Lành, thì khốn khó cho tôi
thay.
17 Nếu tôi vui lòng làm việc đó, thì được
thưởng; lại nếu tôi không vui lòng mà làm, thì
cái chức vụ cũng vẫn phó thác cho tôi.
18 Thế thì phần thưởng của tôi là gì? Aáy là khi
giảng Tin Lành, thì giảng nhưng không, chẳng
dùng quyền tôi có như người giảng Tin Lành.
19 Vả, tôi đối với ai vẫn cũng là được tự do,
mà tôi đành phục mọi người, hầu cho tôi được
nhiều người hơn.
20 Với người Giu-đa, tôi ở như một người Giu-
đa, hầu được những người Giu-đa; với những
người dưới quyền luật pháp, (dầu chính tôi
chẳng ở dưới quyền luật pháp), tôi cũng ở như
kẻ dưới quyền luật pháp, hầu được những người
dưới quyền luật pháp;
21 với những người không luật pháp, (dầu đối
với Đức Chúa Trời tôi không phải là không luật
pháp, vì tôi ở dưới luật pháp của Đấng Christ),
song tôi cũng ở như người không luật pháp, hầu
được những người không luật pháp.
22 Tôi ở yếu đuối với những người yếu đuối,
hầu được những người yếu đuối; tôi đã trở nên
mọi cách cho mọi người, để cứu chuộc được một
vài người không cứ cách nào.

23 Mọi điều tôi làm, thì làm vì cớ Tin Lành, hầu
cho tôi cũng có phần trong đó.
24 Anh em há chẳng biết rằng trong cuộc chạy
thi nơi trường đua, hết thảy đều chạy, nhưng
chỉ một người được thưởng sao? Vậy, anh em
hãy chạy cách nào cho được thưởng.
25 Hết thảy những người đua tranh, tự mình
chịu lấy mọi sự kiêng kỵ, họ chịu vậy để được
mão triều thiên hay hư nát. Nhưng chúng ta
chịu vậy để được mão triều thiên không hay hư
nát.
26 Vậy thì, tôi chạy, chẳng phải là chạy bá vơ;
tôi đánh, chẳng phải là đánh gió;
27 song tôi đãi thân thể tôi cách nghiêm khắc,
bắt nó phải phục, e rằng sau khi tôi đã giảng dạy
kẻ khác, mà chính mình phải bị bỏ chăng.

10

1 Vả, hỡi anh em, tôi chẳng muốn cho anh em
không biết tổ phụ chúng ta đều đã ở dưới đám
mây, đi ngang qua biển,
2 chịu Môi-se làm phép báp tem trong đám
mây và dưới biển,
3 ăn một thứ ăn thiêng liêng;
4 và uống một thứ uống thiêng liêng; vì họ
uống nơi một hòn đá thiêng liêng theo mình, và
đá ấy tức là Đấng Christ.
5 Song phần nhiều trong vòng họ không đẹp
lòng Đức Chúa Trời, nên đã ngã chết nơi đồng
vắng.

6 Mọi điều đó đã xảy ra để làm gương cho
chúng ta, hầu cho chúng ta chớ buông mình
theo tình dục xấu, như chính tổ phụ chúng ta
đã buông mình.
7 Cũng đừng thờ hình tượng nữa, như mấy
người trong họ, theo lời chép rằng: Dân sự ngồi
mà ăn uống, rồi đứng dậy mà chơi giỡn.
8 Chúng ta chớ dâm dục như mấy người trong
họ đã dâm dục, mà trong một ngày có hai vạn
ba ngàn người bị bỏ mạng.
9 Cũng chớ thử thách Chúa như mấy người
trong họ đã thử thách mà bị loài rắn hủy diệt.
10 Lại cũng chớ lằm bằm như nấy người trong
họ đã lằm bằm mà bị chết bởi kẻ hủy diệt.
11 Những sự ấy có nghĩa hình bóng, và họ đã
lưu truyền để khuyên bảo chúng ta là kẻ ở gần
cuối cùng các đời.
12 Vậy thì, ai tưởng mình đứng, hãy giữ kẻo
ngã.
13 Những sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng
có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời
là thành tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cám
dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ,
Ngài cũng mở đàng cho ra khỏi, để anh em có
thể chịu được.
14 Hỡi kẻ yêu dấu của tôi, vậy nên hãy tránh
khỏi sự thờ lạy hình tượng.
15 Tôi nói với anh em cũng như nói với kẻ
thông minh; chính anh em hãy suy xét điều tôi
nói.
16 Cái chén phước lành mà chúng ta chúc

phước, há chẳng phải là thông với huyết của
Đấng Christ sao? Cái bánh mà chúng ta bẻ, há
chẳng phải là thông với thân thể của Đấng Christ
sao?
17 Vì chỉ có một cái bánh, chúng ta dầu nhiều,
cũng chỉ một thân thể; bởi chưng chúng ta đều
có phần chung trong một cái bánh.
18 Hãy xem dân Y-sơ-ra-ên theo phần xác:
những kẻ ăn thịt con sinh tế, há không thông
đồng với bàn thờ sao?
19 Nói vậy có ý chi? Của cúng thần tượng có
giá trị gì và thần tượng có ra gì chẳng?
20 Chắc là không; nhưng đồ người ngoại đạo
cúng tế là cúng tế các quỉ, chớ không phải cúng
tế Đức Chúa Trời. Vậy, tôi không muốn anh em
thông đồng với các quỉ.
21 Anh em chẳng có thể uống chén của Chúa
và cũng uống chén của các quỉ; chẳng có thể dự
tiệc của Chúa, lại dự tiệc của các quỉ.
22 Hay là chúng ta muốn trêu lòng Chúa ghen
chăng? Chúng ta há mạnh hơn Ngài sao?
23 Mọi sự đều có phép làm, nhưng chẳng phải
mọi sự đều có ích; mọi sự đều có phép làm,
nhưng chẳng phải mọi sự đều làm gương tốt.
24 Chớ ai tìm lợi riêng cho mình, nhưng ai nấy
hãy tìm cho kẻ khác.
25 Phàm vật gì bán ở hàng thịt, hãy ăn, đừng
vì cớ lương tâm mà hỏi chi về việc đó;
26 bởi chưng đất và mọi vật chứa trong đất
đều thuộc về Chúa.
27 Nếu có người chẳng tin mời anh em, và anh

em muốn đi, thì không cứ họ dọn ra đồ gì, hãy
ăn đi hết thảy, đừng vì cớ lương tâm mà hỏi chi
hết.
28 Song nếu có ai nói với anh em rằng: Cái nầy
đã dâng làm của cúng, thì chớ ăn, vì cớ người
đã bảo trước mình, lại vì cớ lương tâm:
29 tôi chẳng nói về lương tâm anh em, nhưng
về lương tâm người đó. Vả, vì cớ nào sự tự do
tôi phải bị lương tâm kẻ khác đoán xét?
30 Nếu tôi tạ ơn rồi ăn, cớ nào vì một bữa ăn
đã cảm ơn mà lại bị chê bai?
31 Vậy, anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm
sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời
mà làm.
32 Đừng làm gương xấu cho người Giu-đa,
người Gờ-réc, hay là Hội thánh của Đức Chúa
Trời;
33 hãy như tôi gắng sức đẹp lòng mọi người
trong mọi việc, chẳng tìm ích lợi riêng cho mình,
nhưng cho phần nhiều người, để họ được cứu.

11

1 Hãy bắt chước tôi, cũng như chính mình tôi
bắt chước Đấng Christ vậy.
2 Tôi khen anh em vì hay nhớ đến tôi trong mọi
dịp, và lấy lòng trung tín mà giữ những điều tôi
đã dạy dỗ anh em.
3 Dầu vậy, tôi muốn anh em biết Đấng Christ là
đầu mọi người; người đờn ông là đầu người đờn
bà; và Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ.
4 Phàm người đờn ông cầu nguyện hoặc giảng
đạo mà trùm đầu lại, thì làm nhục đầu mình.

5 Nhưng phàm người đờn bà cầu nguyện hoặc
giảng đạo mà không trùm đầu lại, thì làm nhục
đầu mình: thật chẳng khác gì đã cạo đầu vậy.
6 Ví bằng người đờn bà không trùm đầu, thì
cũng nên hớt tóc đi. Song nếu người đờn bà lấy
sự hớt tóc hoặc cạo đầu làm xấu hổ, thì hãy trùm
đầu lại.
7 Vả, đờn ông là hình ảnh và sự vinh hiển của
Đức Chúa Trời, thì không nên trùm đầu; nhưng
đờn bà là sự vinh hiển của đờn ông.
8 Bởi chưng không phải đờn ông ra từ đờn bà,
bèn là đờn bà ra từ đờn ông;
9 không phải đờn ông vì cớ đờn bà mà được
dựng nên, bèn là đờn bà vì cớ đờn ông vậy.
10 Bởi đó, vì cớ các thiên sứ, đờn bà phải có dấu
hiệu trên đầu chỉ về quyền phép mình nương
cậy.
11 Song trong Chúa thì chẳng phải đờn bà ngoại
đờn ông, cũng chẳng phải đờn ông ngoại đờn bà;
12 vì, như đờn bà đã ra từ đờn ông, thì đờn ông
cũng sanh bởi đờn bà, và cả thảy đều ra bởi Đức
Chúa Trời.
13 Chính anh em hãy đoán xét điều nầy: đờn
bà cầu nguyện Đức Chúa Trời mà không trùm
đầu là hiệp lẽ chăng?
14 Chính lẽ tự nhiên há chẳng dạy cho anh em
biết đờn ông để tóc dài thì lấy làm hổ thẹn sao?
15 Nhưng, nếu đờn bà để tóc dài thì là lịch sự
cho mình, vì đã ban tóc dài cho người, dường
như khăn trùm vậy.
16 Bằng có ai muốn cãi lẽ, thì chúng tôi không

có thói quen ấy, mà các Hội thánh Đức Chúa Trời
cũng không có nữa.
17 Trong khi tôi truyền lời cáo dụ nầy, chẳng
phải khen anh em, vì sự nhóm lại của anh em
không làm cho mình hay hơn mà làm cho mình
dở hơn.
18 Trước hết, tôi nghe rằng khi anh em có sự
nhóm họp Hội thánh, thì sanh ra sự phân rẽ; tôi
cũng hơi tin điều đó.
19 Vì chắc trong vòng anh em phải có bè đảng,
hầu cho được nhận biết trong anh em những kẻ
nào thật là trung thành.
20 Vậy, khi anh em nhóm nhau lại một chỗ, ấy
chẳng còn phải là Tiệc thánh của Chúa mà anh
em ăn;
21 bởi vì lúc ngồi ăn, ai cũng nôn nả mà ăn bữa
riêng mình, đến nỗi người nọ chịu đói, còn kẻ
kia thì quá độ.
22 Anh em há chẳng có nhà để ăn uống sao?
Hay là anh em khinh bỉ Hội thánh của Đức Chúa
Trời, muốn làm cho những kẻ không có gì phải
hổ thẹn? Tôi nên nói chi với anh em? Có nên
khen anh em không? Trong việc nầy tôi chẳng
khen đâu.
23 Vả, tôi có nhận nơi Chúa điều tôi đã dạy cho
anh em: ấy là Đức Chúa Jêsus, trong đêm Ngài
bị nộp, lấy bánh,
24 tạ ơn, rồi bẻ ra mà phán rằng: Nầy là thân
thể ta, vì các ngươi mà phó cho; hãy làm điều
nầy để nhớ ta.
25 Cũng một thể ấy, sau khi ăn bữa tối rồi, Ngài

lấy chén và phán rằng: Chén nầy là sự giao ước
mới trong huyết ta; hễ khi nào các ngươi uống,
hãy làm điều nầy để nhớ ta.
26 Aáy vậy, mỗi lần anh em ăn bánh nầy, uống
chén nầy, thì rao sự chết của Chúa cho tới lúc
Ngài đến.
27 Bởi đó, ai ăn bánh hoặc uống chén của Chúa
cách không xứng đáng, thì sẽ mắc tội với thân
và huyết của Chúa.
28 Vậy mỗi người phải tự xét lấy mình, và như
thế mới ăn bánh uống chén ấy;
29 vì người nào không phân biệt thân Chúa mà
ăn bánh uống chén đó, tức là ăn uống sự xét
đoán cho mình.
30 Aáy vì cớ đó mà trong anh em có nhiều kẻ
tật nguyền, đau ốm, và có lắm kẻ ngủ.
31 Nếu chúng ta biết xét đoán lấy mình, thì
khỏi bị xét đoán.
32 Song khi chúng ta bị Chúa xét đoán, thì bị
Ngài sửa phạt, hầu cho khỏi bị án làm một với
người thế gian.
33 Hỡi anh em, vậy thì lúc anh em hội lại để
ăn chung với nhau, hãy chờ đợi nhau.
34 Ví bằng có ai đói, hãy ăn tại nhà mình, hầu
cho anh em không nhóm lại để mà chuốc lấy sự
đoán xét. Còn các việc khác, lúc tôi đến sẽ đoán
định.

12

1 Hỡi anh em, tôi không muốn anh em chẳng
biết về các sự ban cho thiêng liêng.

2 Anh em biết khi mình còn là người ngoại đạo,
bị khuyên dỗ hướng về các thần tượng câm, tùy
ý người ta dẫn dụ mình.
3 Bởi đó, tôi tỏ cùng anh em, chẳng ai cảm
Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà nói rằng:
Đức Chúa Jêsus đáng nguyền rủa! Nếu không
cảm Đức Thánh Linh, cũng chẳng ai xưng Đức
Chúa Jêsus là Chúa!
4 Vả, có các sự ban cho khác nhau, nhưng chỉ
có một Đức Thánh Linh.
5 Có các chức vụ khác nhau, nhưng chỉ có một
Chúa.
6 Có các việc làm khác nhau, nhưng chỉ có một
Đức Chúa Trời, là Đấng làm mọi việc trong mọi
người.
7 Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người,
cho ai nấy đều được sự ích chung.
8 Vả, người nầy nhờ Đức Thánh Linh, được lời
nói khôn ngoan; kẻ kia nhờ một Đức Thánh Linh
ấy, cũng được lời nói có tri thức.
9 Bởi một Đức Thánh Linh, cho người nầy được
đức tin; cũng bởi một Đức Thánh Linh ấy, cho kẻ
kia được ơn chữa tật bịnh;
10 người thì được làm phép lạ; kẻ thì được nói
tiên tri; người thì được phân biệt các thần; kẻ
thì được nói nhiều thứ tiếng khác nhau, người
thì được thông giải các thứ tiếng ấy.
11 Mọi điều đó là công việc của đồng một Đức
Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân
phát sự ban cho riêng cho mỗi người.
12 Vả, như thân là một, mà có nhiều chi thể, và

như các chi thể của thân dầu có nhiều, cũng chỉ
hiệp thành một thân mà thôi, Đấng Christ khác
nào như vậy.
13 Vì chưng chúng ta hoặc người Giu-đa, hoặc
người Gờ-réc, hoặc tôi mọi, hoặc tự chủ, đều
đã chịu phép báp-têm chung một Thánh Linh
để hiệp làm một thân; và chúng ta đều đã chịu
uống chung một Thánh Linh nữa.
14 Thân cũng chẳng phải có một chi thể, bèn
là nhiều chi thể.
15 Nếu chơn rằng: vì ta chẳng phải là tay, nên
ta không thuộc về thân, thì chẳng phải bởi đó
chơn không có phần trong thân.
16 Và nếu tai rằng: Vì ta chẳng phải là mắt,
nên ta không thuộc về thân, thì tai chẳng phải
bởi đó không có phần trong thân.
17 Ví bằng cả thân đều là mắt, thì sự nghe ở
đâu? Nếu cả thân đều là tai, thì sự ngửi ở đâu?
18 Nhưng bây giờ, Đức Chúa Trời đã sắp đặt
các chi thể của thân chúng ta, ban cho mỗi một
chi thể cái địa vị theo ý Ngài lấy làm tốt mà chỉ
định.
19 Nếu chỉ có một chi thể mà thôi, thì cái thân
ở đâu?
20 Vậy, có nhiều chi thể, song chỉ có một thân.
21 Mắt không được nói với bàn tay rằng: Ta
chẳng cần đến mầy; đầu cũng chẳng được nói
với chơn rằng: Ta chẳng cần đến bay.
22 Trái lại, các chi thể của thân xem ra rất yếu
đuối lại là cần dùng.
23 Chi thể nào trong thân chúng ta nghĩ là hèn

hạ hơn, thì chúng ta tôn trọng hơn; chi thể nào
chẳng đẹp, thì chúng ta lại trau giồi hơn,
24 còn như cái nào đã đẹp rồi, thì không cần
trau giồi. Nhưng Đức Chúa Trời đã sắp đặt thân
người, để chi thể nào thiếu thốn thì được quí
trọng hơn,
25 hầu cho trong thân không có sự phân rẽ, mà
các chi thể phải đồng lo tưởng đến nhau.
26 Lại, trong các chi thể, khi có một cái nào
chịu đau đớn, thì các cái khác đều cùng chịu;
và khi một cái nào được tôn trọng, thì các cái
khác đều cùng vui mừng.
27 Vả, anh em là thân của Đấng Christ, và là
chi thể của thân, ai riêng phần nấy.
28 Đức Chúa Trời đã lập trong Hội thánh, thứ
nhứt là sứ đồ, thứ nhì là đấng tiên tri, thứ ba là
thầy giáo, kế đến kẻ làm phép lạ, rồi kẻ được ơn
chữa bịnh, cứu giúp, cai quản, nói các thứ tiếng.
29 Có phải cả thảy là sứ đồ sao? Cả thảy là tiên
tri sao? Cả thảy là thầy giáo sao? Cả thảy đều
làm phép lạ sao?
30 Cả thảy đều được ơn chữa bịnh sao? Cả thảy
đều nói tiếng lạ sao? Cả thảy đều thông giải
tiếng lạ sao?
31 Hãy ước ao cho được sự ban cho lớn hơn hết.
Bây giờ, tôi sẽ chỉ dẫn cho anh em con đường tốt
lành hơn.

13

1 Dầu tôi nói được các thứ tiếng loài người
và thiên sứ, nếu không có tình yêu thương, thì

tôi chỉ như đồng kêu lên hay là chập chỏa vang
tiếng.
2 Dầu tôi được ơn nói tiên tri, cùng biết đủ các
sự mầu nhiệm, và mọi sự hay biết; dầu tôi có cả
đức tin đến nỗi dời núi được, nhưng không có
tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì.
3 Dầu tôi phân phát gia tài để nuôi kẻ nghèo
khó, lại bỏ thân mình để chịu đốt, song không có
tình yêu thương, thì điều đó chẳng ích chi cho
tôi.
4 Tình yêu thương hay nhịn nhục; tình yêu
thương hay nhân từ; tình yêu thương chẳng
ghen tị, chẳng khoe mình, chẳng lên mình kiêu
ngạo,
5 chẳng làm điều trái phép, chẳng kiếm tư lợi,
chẳng nóng giận, chẳng nghi ngờ sự dữ,
6 chẳng vui về điều không công bình, nhưng
vui trong lẽ thật.
7 Tình yêu thương hay dung thứ mọi sự, tin
mọi sự, trông cậy mọi sự, nín chịu mọi sự.
8 Tình yêu thương chẳng hề hư mất bao giờ.
Các lời tiên tri sẽ hết, sự ban cho nói tiếng lạ sẽ
thôi, sự thông biết hầu bị bỏ.
9 Vì chưng chúng ta hiểu biết chưa trọn vẹn,
nói tiên tri cũng chưa trọn vẹn;
10 song lúc sự trọn lành đã đến, thì sự chưa
được trọn lành sẽ bị bỏ.
11 Khi tôi còn là con trẻ, tôi nói như con trẻ, tư
tưởng như con trẻ, suy xét như con trẻ; khi tôi
đã thành nhân, bèn bỏ những điều thuộc về con
trẻ.

12 Ngày nay chúng ta xem như trong một cái
gương, cách mập mờ: đến bấy giờ chúng ta sẽ
thấy hai mặt đối nhau; ngày nay tôi biết chưa
hết: đến bấy giờ tôi sẽ biết như Chúa đã biết tôi
vậy.
13 Nên bây giờ còn có ba điều nầy: đức tin, sự
trông cậy, tình yêu thương; nhưng điều trọng
hơn trong ba điều đó là tình yêu thương.

14

1 Hãy nôn nả tìm kiếm tình yêu thương. Cũng
hãy ước ao các sự ban cho thiêng liêng, nhứt là
sự ban cho nói tiên tri.
2 Vì người nào nói tiếng lạ, thì không phải nói
với người ta, bèn là với Đức Chúa Trời, bởi chẳng
có ai hiểu (ấy là trong tâm thần mà người kia nói
lời mầu nhiệm);
3 còn như kẻ nói tiên tri, thì nói với người ta
để gây dựng, khuyên bảo và yên ủi.
4 Kẻ nói tiếng lạ, tự gây dựng lấy mình; song
kẻ nói tiên tri, gây dựng cho Hội thánh.
5 Tôi ước ao anh em đều nói tiếng lạ cả, song
tôi còn ước ao hơn nữa là anh em nói tiên tri.
Người nói tiên tri là trọng hơn kẻ nói tiếng lạ
mà không giải nghĩa để cho Hội thánh được gây
dựng.
6 Hỡi anh em, ví bằng tôi đến cùng anh em,
nói các thứ tiếng lạ, mà lời nói tôi chẳng tỏ sự
kín nhiệm, chẳng có sự thông biết, chẳng có lời
tiên tri, chẳng có sự khuyên dạy, thì ích gì đến
anh em?

7 Vậy, dẫu vật không linh tánh phát ra tiếng,
như ống tiêu, đờn cầm: nếu không có âm điệu
phân biệt nhau, thể nào nhận biết được ống tiêu
hay là đờn cầm thổi và khảy cái chi?
8 Lại nếu kèn trổi tiếng lộn xộn, thì ai sửa soạn
mà ra trận?
9 Anh em cũng vậy, nếu dùng lưỡi nói chẳng
rõ ràng cho người ta nghe, thì làm sao họ được
biết điều anh em nói? Vì anh em nói bông lông.
10 Trong thế gian có lắm thứ tiếng, mỗi thứ đều
có nghĩa.
11 Vậy nếu tôi chẳng biết nghĩa của tiếng nói
đó, thì người nói tiếng đó sẽ coi tôi là mọi, và tôi
cũng coi họ là mọi nữa.
12 Aáy vậy, vì anh em nôn nả ước ao các sự
ban cho thiêng liêng, hãy tìm cho được dư dật
đặng gây dựng Hội thánh.
13 Bởi đó, kẻ nói tiếng lạ, hãy cầu nguyện để
được thông giải tiếng ấy.
14 Vì nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ, thì tâm
thần tôi cầu nguyện, nhưng trí khôn tôi lơ lửng.
15 Vậy thì tôi sẽ làm thế nào? Tôi sẽ cầu nguyện
theo tâm thần, nhưng cũng cầu nguyện bằng trí
khôn. Tôi sẽ hát theo tâm thần, nhưng cũng hát
bằng trí khôn.
16 Bằng không, nếu ngươi chỉ lấy tâm thần mà
chúc tạ, thì người tầm thường ngồi nghe, chẳng
hiểu ngươi nói gì, thể nào họ theo lời chúc tạ
mình mà đáp lại rằng “A-men” được?
17 Thật vậy, lời chúc tạ của ngươi vẫn tốt lành;
song kẻ khác chẳng nhờ đó mà được gây dựng.

18 Tôi tạ ơn Đức Chúa Trời, vì đã được ơn nói
tiếng lạ nhiều hơn hết thảy anh em;
19 nhưng thà tôi lấy năm lời bằng trí khôn
mình mà rao giảng trong Hội thánh, để được
dạy bảo kẻ khác, hơn là lấy một vạn lời bằng
tiếng lạ.
20 Hỡi anh em, về sự khôn sáng, chớ nên như
trẻ con; nhưng về sự gian ác, thật hãy nên như
trẻ con vậy. Còn về sự khôn sáng, hãy nên như
kẻ thành nhân.
21 Trong luật pháp có chép rằng: Chúa phán:
Ta sẽ nhờ những người nói tiếng lạ, và môi
miệng người ngoại quốc mà phán cho dân nầy;
dầu vậy họ cũng chẳng nghe ta.
22 Thế thì, các thứ tiếng là một dấu, chẳng cho
người tin Chúa, song cho người chẳng tin; còn
như lời tiên tri là một dấu, chẳng phải cho người
không tin, song cho người tin Chúa.
23 Vậy, khi cả Hội thánh nhóm lại một nơi, nếu
ai nấy đều nói tiếng lạ, mà có kẻ tầm thường
hoặc người chẳng tin vào nghe, họ há chẳng nói
anh em là điên cuồng sao?
24 Song nếu ai nấy đều nói tiên tri, mà có người
chẳng tin hoặc kẻ tầm thường vào nghe, thì họ
sẽ bị mọi người bắt phục, và bị mọi người xét
đoán,
25 sự kín giấu trong lòng họ đã tỏ ra; họ bèn
sấp mặt xuống đất, thờ lạy Đức Chúa Trời, và
nói rằng thật có Đức Chúa Trời ở giữa anh em.
26 Hỡi anh em, nên nói thể nào? Khi anh em
nhóm lại với nhau, trong anh em, ai có bài ca,

hoặc bài giảng dạy, hoặc lời tỏ sự kín nhiệm,
hoặc nói tiếng lạ, hoặc giải tiếng lạ chăng? Hãy
làm hết thảy cho được gây dựng.
27 Ví bằng có người nói tiếng lạ, chỉ nên hai
hoặc ba người là cùng; mỗi người phải nói theo
lượt mình, và phải có một người thông giải.
28 Nếu không có ai thông giải, thì người đó phải
làm thinh ở trong Hội thánh, mình nói với mình
và với Đức Chúa Trời.
29 Người nói tiên tri cũng chỉ nên có hai hoặc
ba người nói mà thôi, còn những kẻ khác thì suy
xét.
30 Song, nếu một người trong bọn người ngồi,
có lời tỏ sự kín nhiệm, thì người trước nhất phải
nín lặng.
31 Bởi vì anh em đều cứ lần lượt mà nói tiên
tri được cả, để ai nấy đều được dạy bảo, ai nấy
đều được khuyên lơn.
32 Tâm thần của các đấng tiên tri suy phục các
đấng tiên tri.
33 Vả, Đức Chúa Trời chẳng phải là Chúa sự
loạn lạc, bèn là Chúa sự hòa bình. Hãy làm như
trong cả Hội thánh của các thánh đồ,
34 đờn bà phải nín lặng trong đám hội của anh
em: họ không có phép nói tại nơi đó, nhưng phải
phục tùng cũng như luật pháp dạy.
35 Nhược bằng họ muốn học khôn điều gì, thì
mỗi người trong đám họ phải hỏi chồng mình
ở nhà; bởi vì đờn bà nói lên trong Hội thánh là
không hiệp lẽ.
36 Có phải là đạo Đức Chúa Trời ra từ nơi anh

em, hoặc chỉ đến cùng anh em mà thôi chăng?
37 Nếu ai tưởng mình là tiên tri, hay là được
Đức Thánh Linh soi sáng, thì người ấy hãy biết
rằng đều tôi viết cho anh em đây là mạng lịnh
của Chúa.
38 Mà nếu ai muốn bỏ qua thì mặc họ bỏ qua!
39 Aáy vậy, hỡi anh em, hãy trông mong ơn nói
tiên tri, và đừng ngăn trở chi về điều nói tiếng
lạ.
40 Nhưng mọi sự đều nên làm cho phải phép
và theo thứ tự.

15

1 Hỡi anh em, tôi nhắc lại cho anh em Tin Lành
mà tôi đã rao giảng và anh em đã nhận lấy, cùng
đứng vững vàng trong đạo ấy,
2 và nhờ đạo ấy, anh em được cứu rỗi, miễn
là anh em giữ lấy y như tôi đã giảng cho; bằng
không, thì anh em dầu có tin cũng vô ích.
3 Vả trước hết tôi đã dạy dỗ anh em điều mà
chính tôi đã nhận lãnh, ấy là Đấng Christ chịu
chết vì tội chúng ta theo lời Kinh Thánh;
4 Ngài đã bị chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống
lại, theo lời Kinh Thánh;
5 và Ngài đã hiện ra cho Sê-pha, sau lại hiện
ra cho mười hai sứ đồ.
6 Rồi đó, cùng trong một lần, Ngài hiện ra cho
hơn năm trăm anh em xem thấy, phần nhiều
người trong số ấy hiện bây giờ còn sống, nhưng
có mấy người đã ngủ rồi.
7 Đoạn, Ngài hiện ra cho Gia-cơ, rồi cho các sứ
đồ.

8 Rốt lại, sau những người ấy, Ngài cũng hiện
ra cho tôi xem, như cho một thai sanh non vậy.
9 Vì tôi là rất hèn mọn trong các sứ đồ, không
đáng gọi là sứ đồ, bởi tôi đã bắt bớ Hội thánh
của Đức Chúa Trời.
10 Nhưng tôi nay là người thể nào, là nhờ ơn
Đức Chúa Trời, và ơn Ngài ban cho tôi cũng
không phải là uổng vậy. Trái lại, tôi đã làm
nhiều việc hơn các người khác, nhưng nào phải
tôi, bèn là ơn Đức Chúa Trời đã ở cùng tôi.
11 Aáy vậy, dầu tôi, dầu các người khác, đó là
điều chúng tôi giảng dạy, và là điều anh em đã
tin.
12 Vả, nếu giảng dạy rằng Đấng Christ đã từ
kẻ chết sống lại, thì sao trong anh em có kẻ nói
rằng những kẻ chết chẳng sống lại?
13 Nếu những kẻ chết không sống lại, thì Đấng
Christ cũng đã chẳng sống lại nữa.
14 Lại nếu Đấng Christ đã chẳng sống lại, thì
sự giảng dạy của chúng tôi ra luống công, và
đức tin anh em cũng vô ích.
15 Lại nếu kẻ chết quả thật không sống lại, thì
Đức Chúa Trời đã chẳng khiến Đấng Christ sống
lại, mà chúng tôi đã làm chứng trái với Đức Chúa
Trời rằng Ngài đã làm cho Đấng Christ sống lại,
té ra chúng tôi làm chứng dối cho Đức Chúa Trời.
16 Vì nếu kẻ chết chẳng sống lại, thì Đấng
Christ cũng đã chẳng sống lại nữa.
17 Và nếu Đấng Christ đã chẳng sống lại, thì
đức tin anh em cũng vô ích, anh em còn ở trong
tội lỗi mình.

18 Vậy, những kẻ ngủ trong Đấng Christ cũng
phải hư mất đời đời.
19 Nếu chúng ta chỉ có sự trông cậy trong Đấng
Christ về đời nầy mà thôi, thì trong cả mọi người,
chúng ta là kẻ khốn nạn hơn hết.
20 Nhưng bây giờ, Đấng Christ đã từ kẻ chết
sống lại, Ngài là trái đầu mùa của những kẻ ngủ.
21 Vả, vì chưng bởi một người mà có sự chết,
thì cũng bởi một người mà có sự sống lại của
những kẻ chết.
22 Như trong A-đam mọi người đều chết, thì
cũng một lẽ ấy, trong Đấng Christ mọi người đều
sẽ sống lại,
23 nhưng mỗi người theo thứ tự riêng của
mình: Đấng Christ là trái đầu mùa; rồi tới ngày
Đấng Christ đến, những kẻ thuộc về Ngài sẽ
sống lại.
24 Kế đó, cuối cùng sẽ đến, là lúc Ngài sẽ giao
nước lại cho Đức Chúa Trời là Cha, sau khi Ngài
đã phá diệt mọi đế quốc, mọi quyền cai trị, và
mọi thế lực;
25 vì Ngài phải cầm quyền cho đến chừng đặt
những kẻ thù nghịch dưới chơn mình. -
26 Kẻ thù bị hủy diệt sau cùng, tức là sự chết.
-
27 Vả, Đức Chúa Trời đã để muôn vật dưới chơn
Ngài; mà đã nói rằng muôn vật phục Ngài, thì
chắc phải trừ ra Đấng làm cho muôn vật phục
Ngài.
28 Khi muôn vật đã phục Ngài, thì bấy giờ
chính mình Con sẽ phục Đấng đã làm cho muôn

vật phục mình, hầu cho Đức Chúa Trời làm
muôn sự trong muôn sự.
29 Bằng chẳng vậy, những người vì kẻ chết
chịu phép báp tem sẽ làm chi? Nếu kẻ chết quả
thật không sống lại, thì sao họ vì những kẻ ấy
mà chịu phép báp tem?
30 Lại sao chính mình chúng tôi giờ nào cũng
ở trong sự nguy hiểm?
31 Hỡi anh em, tôi chết hằng ngày, thật cũng
như anh em là sự vinh hiển cho tôi trong Đức
Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta.
32 Nếu tôi theo cách loài người mà đã đánh
cùng các loài thú ở thành Ê-phê-sô, thì có ích gì
cho tôi? Nếu kẻ chết chẳng sống lại, thì hãy ăn,
hãy uống, vì ngày mai chúng ta sẽ chết!
33 Anh em chớ mắc lừa: bạn bè xấu làm hư
thói nết tốt.
34 Hãy tỉnh biết, theo cách công bình, và chớ
phạm tội; vì có người không biết Đức Chúa Trời
chút nào, tôi nói vậy để anh em hổ thẹn.
35 Nhưng có kẻ sẽ nói rằng: Người chết sống
lại thể nào, lấy xác nào mà trở lại?
36 Hỡi kẻ dại kia, vật gì ngươi gieo, nếu không
chết đi trước đã, thì không sống lại được.
37 Còn như vật ngươi gieo, ấy không phải là
chính hình thể sẽ sanh ra, chẳng qua là một cái
hột, như hột lúa mì hay là hột giống nào khác.
38 Đức Chúa Trời cho nó hình thể tùy ý Ngài
lấy làm tốt, mỗi một hột giống, cho một hình
thể riêng.
39 Mọi xác thịt chẳng phải là đồng một xác

thịt; nhưng xác thịt loài người khác, xác thịt
loài thú khác, loài chim khác, loài cá khác.
40 Lại cũng có hình thể thuộc về trời, hình thể
thuộc về đất, nhưng vinh quang của hình thể
thuộc về trời với vinh quang của hình thể thuộc
về đất thì khác nhau.
41 Vinh quang của mặt trời khác, vinh quang
của mặt trăng khác, vinh quang của ngôi sao
khác; vinh quang của ngôi sao nầy với vinh
quang của ngôi sao kia cũng khác.
42 Sự sống lại của kẻ chết cũng như vậy. Thân
thể đã gieo ra là hay hư nát, mà sống lại là không
hay hư nát;
43 đã gieo ra là nhục, mà sống lại là vinh; đã
gieo ra là yếu, mà sống lại là mạnh;
44 đã gieo ra là thể huyết khí, mà sống lại là
thể thiêng liêng. Nếu đã có thể huyết khí, thì
cũng có thể thiêng liêng;
45 ấy vậy, có lời chép rằng: Người thứ nhứt là
A-đam đã nên linh hồn sống. A-đam sau hết là
thần ban sự sống.
46 Nhưng chẳng phải thể thiêng liêng đến
trước, ấy là thể huyết khí; rồi thể thiêng liêng
đến sau.
47 Người thứ nhứt bởi đất mà ra, là thuộc về
đất, người thứ hai bởi trời mà ra.
48 Người thuộc về đất thể nào, thì những kẻ
thuộc về đất cũng thể ấy; người thuộc về trời
thể nào, thì những kẻ thuộc về trời cũng thể ấy.
49 Như chúng ta đã mang ảnh tượng của người
thuộc về đất, thì chúng ta cũng sẽ mang ảnh

tượng của người thuộc về trời.

50 Hỡi anh em, tôi đoán quyết rằng thịt và máu
chẳng hưởng nước Đức Chúa Trời được, và sự
hay hư nát không hưởng sự không hay hư nát
được.

51 Nầy là sự mầu nhiệm tôi tỏ cho anh em:
Chúng ta không ngủ hết, nhưng hết thảy đều
sẽ biến hóa,

52 trong giây phút, trong nháy mắt, lúc tiếng
kèn chót; vì kèn sẽ thổi, kẻ chết đều sống lại
được không hay hư nát, và chúng ta đều sẽ biến
hóa.

53 Vả, thể hay hư nát nầy phải mặc lấy sự
không hay hư nát, và thể hay chết nầy phải mặc
lấy sự không hay chết.

54 Khi nào thể hay hư nát nầy mặc lấy sự
không hay hư nát, thể hay chết nầy mặc lấy sự
không hay chết, thì được ứng nghiệm lời Kinh
Thánh rằng: Sự chết đã bị nuốt mất trong sự
thắng.

55 Hỡi sự chết, sự thắng của mầy ở đâu? Hỡi
sự chết, cái nọc của mầy ở đâu?

56 Cái nọc sự chết là tội lỗi, sức mạnh tội lỗi là
luật pháp.

57 Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời đã cho chúng
ta sự thắng, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ chúng
ta.

58 Vậy, hỡi anh em yêu dấu của tôi, hãy vững
vàng chớ rúng động, hãy làm công việc Chúa
cách dư dật luôn, vì biết rằng công khó của anh
em trong Chúa chẳng phải là vô ích đâu.

16

1 Về việc góp tiền cho thánh đồ, thì anh em
cũng hãy theo như tôi đã định liệu cho các Hội
thánh xứ Ga-la-ti.
2 Cứ ngày đầu tuần lễ, mỗi một người trong
anh em khá tùy sức mình chắt lót được bao
nhiêu thì để dành tại nhà mình, hầu cho khỏi
đợi khi tôi đến rồi mới góp.
3 Khi tôi đến, tôi sẽ sai những kẻ mà anh em
đã chọn cầm thơ tôi đi, đặng đem tiền bố thí của
anh em đến thành Giê-ru-sa-lem.
4 Ví bằng việc đáng chính mình tôi phải đi, thì
những kẻ ấy sẽ đi với tôi.
5 Vậy, tôi sẽ đến cùng anh em sau khi ghé qua
xứ Ma-xê-đoan, vì tôi phải ghé qua xứ Ma-xê-
đoan.
6 Có lẽ tôi trú lại nơi anh em, hoặc cũng ở trọn
mùa đông tại đó nữa, để anh em đưa tôi đến nơi
tôi muốn đi.
7 Lần nầy tôi chẳng muốn chỉ gặp anh em trong
khi ghé qua mà thôi; nếu Chúa cho phép, thì tôi
rất mong ở cùng anh em ít lâu.
8 Nhưng tôi sẽ ở lại thành Ê-phê-sô cho đến lễ
Ngũ tuần,
9 vì tại đó có một cái cửa lớn mở toang ra cho
công việc tôi, lại có nhiều kẻ đối địch.
10 Nếu Ti-mô-thê đến thăm anh em, hãy giữ
cho người khỏi sợ sệt gì trong anh em: vì người
cũng làm việc cho Chúa như chính mình tôi vậy.
11 Nên chớ có ai khinh người, hãy đưa người
đi về bình an, hầu cho người đến cùng tôi, vì tôi
đương đợi người đồng đến với anh em.

12 Còn như anh em chúng ta là A-bô-lô tôi
thường cố khuyên người đi với anh em đây mà
đến cùng các anh em, nhưng hiện nay người
chắc chưa khứng đi; người sẽ đi trong khi có
dịp tiện.
13 Anh em hãy tỉnh thức, hãy vững vàng trong
đức tin, hãy dốc chí trượng phu và mạnh mẽ.
14 Mọi điều anh em làm, hãy lấy lòng yêu
thương mà làm.
15 Hỡi anh em, còn một lời dặn nữa: anh em
biết rằng nhà Sê-pha-na là trái đầu mùa của xứ
A-chai, và biết rằng nhà ấy hết lòng hầu việc các
thánh đồ.
16 Vậy, hãy kính phục những người thể ấy, và
kính phục cả mọi người cùng làm việc, cùng khó
nhọc với chúng ta.
17 Sê-pha-na, Phốt-tu-na và A-chai-cơ đến đây,
tôi lấy làm vui mừng lắm; các người ấy đã bù lại
sự anh em thiếu thốn,
18 vì các người ấy đã làm cho yên lặng tâm
thần của tôi và của anh em. Hãy biết quí trọng
những người dường ấy.
19 Các Hội thánh ở xứ A-si chào thăm anh em.
A-qui-la và Bê-rít-sin gởi lời chào anh em trong
Chúa, Hội thánh hiệp trong nhà hai người ấy
cũng vậy.
20 Hết thảy anh em đây chào thăm các anh em.
Hãy lấy cái hôn thánh mà chào nhau.
21 Tôi là Phao-lô, chính tay tôi viết chào thăm
anh em.
22 Bằng có ai không kính mến Chúa, thì phải
bị a-na-them! Ma-ra-na-tha.

23 Nguyền xin ơn của Đức Chúa Jêsus Christ ở
với anh em!
24 Lòng yêu thương của tôi ở với hết thảy anh
em trong Đức Chúa Jêsus Christ.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e